

MÚSICA

El Track canvia de dates i s'incorpora com a acte de la festa major del Vendrell

El certamen musical es farà els dies 27 i 28 de juliol en el marc de la festa major vendrellenca. Aquesta és la principal novetat d'una convocatòria que segueix els mateixos pa-

ràmetres: les inscripcions s'obren el 9 de gener i s'allargaran fins el 22 de febrer. Les bases del concurs es poden consultar al web www.trackvendrell.cat.

CASTELLS

La Societat de la Bisbal presenta el 15è cicle de conferències de temàtica castellera

El programa començarà el 4 de febrer amb Guillermo Soler que parlarà sobre què representa que els castells siguin patrimoni de la humanitat. El 25 de febrer, Xavier Güell

parlarà sobre la Moixiganga d'Igualada. Finalment, el 10 de març es clourà el cicle amb una taula rodona sobre el Concurs de Tarragona amb representants de diverses colles.

CULTURA

LLIBRES

August Garcia i Orri

Justícia poètica

sóc només jo sola, amb la vida que he après
NÚRIA ALBÓ

Amb motiu de la reedició de *M'ho ha dit el vent* de Núria Albó ja vaig elogiar la tasca d'Edicions del Roure de Can Roca. I ho torno a fer avui amb la publicació de la seva poesia per a adults. Gràcies a això disposem ara d'una tria -revisada per la mateixa autora- dels llibres *La mà pel front* (1962), *Diptic* (1972) i *L'encenedor verd* (1980), a més dels poemes escrits fins el

1995 reunits aquí sota el títol *Viatge d'hivern*. Núria Albó (La Garriga 1930) ha destacat en la narrativa infantil i juvenil (*El fantasma Santiago*, *Tanit*, *Ariadna*) i, tot i que també ha conreat la novel·la per a adults (*Agapi mou*, *Quan xiula el tren*), és possiblement en la poesia on ha mostrat les seves millors arts. I tot i així, Josep-Francesc Delgado es pregunta al pròleg si Albó pertany a una generació poètica ignorada -amb M. Àngels Anglada i Rosa Fabregat-, que "no es va poder donar a conèixer com calia quan li tocava, els anys

seixanta i setanta" i que, amb l'arribada de la democràcia, quedaria bandejada per la força d'una nova generació, representada per Maria-Mercè Marçal.

La poesia de Núria Albó té una musicalitat molt natural que beu del ritme d'un vers ben escandit, a cops reforçat per una rima elegant que li confereix un dring sovint nostàlgic: "Voldria ser com l'aire perfumat / i poder-m'hi dissoldre / quan tot s'hagi acabat." És una poesia del nosaltres, aquell sentiment col·lectiu que formà el trespàs de la postguerra i acompanyà l'autora en la lluita per la llibertat del país: "Alguns d'entre nosaltres veuran com es redrecen / aquells que els reis de l'ombra / comptaven entre els morts." I després en la recerca de la llibertat personal: "Me'n torno cap a casa i m'enduc la claror / que només he vist jo."

Hi ha en el seu vers un amor constant a la terra i a tot el que ens ofereix, una espiritualitat arrelada en la vida de cada dia, feta de goig i de dolor: "hem descobert que viure és el gran goig / i aquest petit dolor ens farà adonar / que encara no som morts." I ara que viu "hores buides d'amor i una carn que es revolta / sota el pes dels records", ens regala, encara, versos com aquests: "Llisca pel meu cos / com un raig de sol. / Fes-me tancar els ulls / com el vent que xiula. / Si el meu cor s'encén / no sabré si ets tu / o si ha estat el vent."

TÍTOL

Poesia

AUTORA

Núria Albó

EDITORIAL

Edicions del Roure de Can Roca

COL·LECCIÓ:

Poesia, 1

LLOC I ANY D'EDICIÓ

La Garriga, 2011

PÀGINES

138

LLIBRES

Anna Ruiz Mestres

A Carn!!

...els mots se'm moren i deixo sobre el paper tota la sang.

A carn! era el crit de guerra durant el setge a Barcelona el 1714. La vida a la ciutat des del 1710 al 1715 no devia ser fàcil, la sang, la guerra, la mort devien formar part del paisatge diari. J. Carrió juga amb els fets històrics i en fa una mininovela poètica o una poesia novel·lada que fan d'aquest llibre un bombó literari de lectura plaent, d'aquella que guareix l'esperit per la seva colpidora bellesa.

La història és terriblement senzilla: el dietari d'un home culte, madur, vidu, enamorat d'una cantant napolitana, marcat pels embats de la guerra i la fugida a l'exili com tants d'altres en aquella època i en la nostra.

La força del llibre està en la seva poesia però no només, al darrere hi ha una força històrica que el lector va descobrint en les pàgines del dietari. Tu lector ets, mentre llegeixes, un ciutadà més d'aquella Barcelona plena d'esperança davant el conflicte bèl·lic europeu i després ets una ànima en pena pels carrers plens de sang i morts per acabar amb un cor gèlid, ple de dolor, que només s'obre al camí de l'exili exterior perquè l'interior esdevé insuportable.

L'amor i la dona són dos gran temes del llibre. En la sensual

descripció de la dona napolitana és com si s'emmirallés en una dama barroca a qui cantaria el rector de Vallfogona segurament. Ella és el pretext per anar introduint els trets de la bellesa femenina de l'època: cabells negres, pell blanca, vestida de lli, arracades de maragda, cenyida de cintura...

No podríem parlar de poesia si el llibre no estès creat de dalt a baix per temes com el temps, *El temps en tancarà joïells a les magranes*, el goig de compartir la vida amb la jove estimada, *l'afany de viure les nostres mans nuades*, l'erotisme dins la cambra amb llençols de lli que els embolcallen... Però d'altres temes importants hi són presents: les llibertats perdudes, la llengua abolida, la pàtria que es mor, i de manera especial la música, l'art, la literatura que ajuden a perfilar els protagonistes però també la vida cultural d'aquella Barcelona del set-cents que encara té esperança.

L'exili final és dolorós malgrat que les terres italianes l'acolliran. Hi respiren frases d'en Raimon quan parla del seu país d'Itàlia, de March, de Ferrater, que estimava tant les dones, els dies i el pas del temps, però l'originalitat d'aquesta poesia rau en la força de la brevetat del diari personal que escorcolla dins l'ànima del protagonista i fa d'aquest poemari-narració un llibre únic, amarat de força i de tendresa i amb la seva història personal vivim la nostra història col·lectiva el que fa de l'obra un llibre de lectura imperiosament necessària.

TÍTOL

Suite Barcelona

AUTOR

Jordi Carrió i Figuerola

EDITORIAL

Fonoll

LLOC I ANY D'EDICIÓ:

Barcelona, 2011

PÀGINES

113

RÀNQUING

Llibreria L'Odissea de Vilafranca

Els de molta sortida

1 **Bon cop de falç** Ramon Gasch i Andreu González, presenten l'últim Premi Nèstor Luján de Novel·la Històrica

Cinc dels llibres més venuts a la llibreria L'Odissea de Vilafranca

2 **Cròniques rurals** presenta el testimoni de vint personalitats del país en la seva relació amb el camp i l'entorn rural

3 **Un creuer fora de sèrie** Silvia Soler segueix amb "Una família fora de sèrie", un relat fresc i lleuger.

4 **El temor de un home sabio** Patrick Rothfuss presenta la continuació de la novel·la "El nombre del viento".

5 **La comida de la familia** Ferran Adrià explica 31 menús compostos per entrant, plat principal y postre.